

காலம் சமீபித்திருக்கிறது

THE DAYS ARE AT HAND

தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது “கடந்தோடுகிறவன் வாசிக்கும்படியாக, பலகைகளில் தீர்க்கமாக வரை” என்று தீர்க்கதரிசியாகிய ஆபகூக்கிற்கு தரிசனமாக காண்பிக்கப்பட்டு, அவற்றை எழுதிவைக்குமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டான் (லீசர் மொழிபெயர்ப்பு). முடிவிலே அது விளங்கும், அது பொய் சொல்லாது, அது தாமதித்தாலும் அதற்குக்காத்திரு. அது நிச்சயமாய் வரும், அது தாமதிப்பதில்லை”.

தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது அனைவருக்கும் நீண்டகால தாமதமாவதைப்போல தோன்றுகிறது. பிரசவ வேதனைப்படுகிற சிருஷ்டியானது பரலோகப்பிதா மிகவும் மந்தமாக செயல்படுகிறார் என நினைக்கக்கூடும். அநேகர் ஆபிரகாமின் வித்து சம்பந்தமான விசுவாசத்தை இழக்கக்கூடியவர்களாகவும், மேலும் ஆபிரகாமினிடத்தில் தேவன் செய்த வாக்குத்தத்தத்தை அவர் மறந்துவிட்டார் எனவும் நினைக்கக்கூடும். தேவனுடைய ஜனங்களுக்கும் இது போன்றே ஏமாற்றங்கள் வந்திருக்கின்றன என நாம் அறிகிறோம். யூதர்களும் தங்களுடைய எதிர்பார்ப்புகளில் ஏமாற்றமடைந்தார்கள். இலவோதிக்கேயா காலத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களும் எதை எதிர்பார்ப்பதென்ற தெளிவான புரிந்துகொள்ளாதலின்றி, முதலாவதாக ஏமாற்றமடைந்தனர்.

ஆதிகால சபையின் உபத்திரவங்களின்போது, உபத்திரவப்படுகிற அனைவரும் சீக்கிரமே பிரவேசிப்பார்கள் என நம்பப்பட்டது. இராஜ்யமானது மிக அருகாமையில் உள்ளது என அவர்கள் நினைத்தனர். அப்போது ஏமாற்றமடைந்தவர்களில் சிலர் நம்பிக்கையுடன் தொடர்ந்து காத்திருந்து ஜெபித்தனர். மற்றவர்களோ, சபையானது தன்னுடைய மகிமையை அடையும் நேரம் இதுவே என பிரகடனப்படுத்தி, மேசியாவின் இராஜ்யம் இப்போதே உள்ளது எனவும், மேசியாவின் பிரதிநிதிகளானவர்கள் அவரையே பிரதிபலித்து, சிங்காசனத்தின்மேல் அமர்ந்து, உலக இராஜ்யங்களை தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவார்கள் எனக்கூறி மாபெரும் போப்பு அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் எதிர்பார்த்த நேரத்தில் மேசியா வராததால் இம்மாதிரியான செயல்களுக்குள் வழிநடத்தப்பட்டார்கள். மேலும் வேதத்தில் முன்னறிவிக்கப்பட்ட அவருடைய வருகையையும் ஆளுகையையும் தாங்களே நிறைவேற்ற வேண்டுமென எண்ணினர்.

பிரபலமற்ற தீர்க்கதரிசன கால அம்சங்கள்

இது அநேக வகைகளில் பேரழிவைக் கொண்டுவந்தது. இது கிறிஸ்தவமண்டலத்தையே

“குடிவெறியுள்ளவர்களாக்கியது” (வெளி17:2). இன்றைக்கும் அநேகர் இம்மனக் குழப்பத்திலேயே இருக்கின்றனர். சிலர் இந்த இருளிலிருந்து வெளியேறினாலும், மற்ற தவறுகளினால் இடறி விழுகின்றனர். பெரும்பான்மையானோர் தீர்க்கதரிசனத்தின் மேலான எல்லா நம்பிக்கையையும் இழந்துவிட்டனர். தேவன் இவை எல்லாவற்றையும் முன்னறிந்தவராக, அவருடைய தெய்வீக விஷயங்களில் அவர்கள் தலையிடமுடியாது என்று அவர்களுக்கு முன்னறிவித்தார். நம்முடைய கர்த்தர் நாசரேத் ஊரில் பிறந்ததினால், அவரே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா என அநேகர் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அவரீது தவறான அபிப்பிராயத்தை கொண்டிருந்ததுபோல, இவர்களும், தீர்க்கதரிசனங்களிலிருந்தாவது, அல்லது மேசியாவினுடைய இரண்டாம் வருகை சம்பந்தமான ஏதொன்றிலிருந்தாவது நன்மை வரக்கூடுமோ? என கூறுகின்றனர். இவர்கள் இரண்டாம் வருகையைக்குறித்து வெளிப்படையாக அறிவித்தாலும், மாயமான ஊழியமே செய்கின்றனர். சீயோனை திரும்பக்கட்டுதலும், எருசலேமை மறுசீரமைப்பதும் தீர்க்கதரிசனங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அவைகள் மனிதருடைய கலைநயமிக்க கனவுகளே என்கின்றனர்.

இவ்வகையில் இவர்கள் அவற்றை பரிசாசம் செய்கின்றனர். நமது கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின்போது நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய முன்னுரைக்கப்பட்ட வேலையைக் குறித்தான, வேதாகமத்தின் எல்லாப் பகுதிகளையும் எதிர்க்கும் ஒரு மனநிலைக்குள் இருக்கின்றனர், நமக்கோ, தரிசனம் தாமதித்தாலும், நாம் நம்முடைய விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டும் என கர்த்தர் கூறுகிறார். ஏனெனில் முடிவிலே அது விளங்கும், பலரால் கேட்கப்படும்படி வெளிப்படுத்தும், அது பொய் சொல்லாது, அப்போது அது சத்தியமாக காணப்படும். தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டமானது பலகைகளில் தீர்க்கமாக வரையப்பட்டு, கடந்தோடுகிறவன் மிகவும் எளிமையாக வாசிக்கும்படி செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் தூங்குகிறவர்களால் அதை வாசிக்கமுடியாமல் போகும். கள்ள போதனைகளினால் வெறிகொண்டிருக்கிறவர்களும், பாவிக்களுடைய வழிகளில் நிற்பவர்களும் அதை வாசிக்கமுடியாமற்போகும். ஆனால் போதிக்கப்படத்தக்க சுத்தமான இருதயமுள்ளவர்களாக ஓடுகிறவர்களால் அதை வாசிக்கமுடியும்.

கர்த்தருக்குக் காத்திரு (Rest in the Lord)

ஏற்றகாலத்தில் இத்தரிசனம் தெளிவாக்கப்படும். உபதேசங்களை வாசித்தறிவதுபோல, அதே துல்லியமான நிச்சயத்தன்மையோடு காலதீர்க்கதரிசனங்களை வாசித்தறியமுடியாமற்போகக்கூடும். ஏனெனில் அடிப்படை

உபதேசங்களைப்போல காலங்கள் வேதத்தில் உறுதியாக குறிப்பிடப்படவில்லை. நாம் இன்னும் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், நாம் நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசமில்லாதவர்களாக இல்லாதபடிக்கு, விசுவாசத்துடன் காத்திருக்கிறோம். அக்டோபர் 1914ல் சபையானது மகிமையடையவில்லை என பிறகு காண்பிக்கப்படும்போது, தேவசித்தம் எதுவாயினும் அதில் மனநிறைவுள்ளவர்களாக இருக்க முயற்சிப்போம். பந்தயப்பொருளை நோக்கி பந்தயசாலையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற அநேகர், துல்லியமான வருடத்தை நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும், அல்லது இன்னும் அநேக வருடங்களைக் கொண்டதாயிருந்தாலும், தரப்பட்ட காலக்கணக்கிற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துபவர்களாயிருப்பார்கள் என நாம் நம்புகிறோம். காலக்கணக்கு ஒரு ஆசீர்வாதமானது என நாம் நம்புகிறோம். வழக்கத்திற்கு மாறாக, அது விடியற்காலையில் நம்மை சில நிமிடங்களுக்கு அல்லது சில மணிநேரங்களுக்கு முன்னரோ எழுப்பிவிடுமாயின், உத்தமம் நன்மையுமானதே! அவ்வாறு விழித்திருப்பவர்களே ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவர்.

1915ம் வருடம் சபைக்கான மகிமையின் பாதை இல்லாமலோ அல்லது உபத்திரவத்தின் காலம் இல்லாமலோ போய்விடுமானால் சிலருக்கு அது பேராபத்தாக இருக்கும். நமக்கோ அவ்விதமாக இருக்காது. 1915ம் வருடத்திற்கு முன்பு மிகக்குரிய நிலைமையிலிருந்து ஆவிக்குரிய நிலைமைக்கு நாமெல்லாரும் மாறியிருந்தால் அதுவே நம் மகிழ்ச்சி, இது நம் எதிர்பார்ப்பு. ஆனால் இது கர்த்தருடைய சித்தமாயிராவிட்டால், பின் இது நம்முடைய சித்தமாயும் இராது. தேவ வழிநடத்துதலின்படி 25 வருடங்களுக்கு பின்பு அந்நேரம் வருமாயின், அதுவே நமது சித்தமாயுமிருக்கும். இவ்விஷயம், தேவகுமாரன் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டவர் என்பதையும், குமாரன்தாமே நம் சந்ததியினரின் மீட்பர் என்பதையும் மாற்றாது. மேலும் அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார் எனவும், தமது மணவாட்டியாக சபையை தெரிந்தெடுத்துவருகிறார் என்பதையும் மாற்றாது. மேலும் அந்த வரிசையின் அடுத்தபடியாக, மகிமையுள்ள இராஜ்யத்தை இந்த மாபெரும் மத்தியஸ்தரது கரங்களினால் ஸ்தாபித்து, அந்த மத்தியஸ்தம் பண்ணும் அவரது ஆளுகையில் பூமியின் முழு குடும்பங்களையும் அதுசமயம் ஆசீர்வதிப்பார். இவ்வுண்மைகள் நிலைத்திருக்கும். ஆனால் இராஜ்யம் ஸ்தாபனத்துக்கான நேரத்தில் மட்டுமே சில வருடங்கள் வித்தியாசம் இருக்கலாம்.

அக்டோபர் 1915 கடந்துபோய், பின் நாமும் இவ்வுலகத்திலே இன்னும் இருந்தாலும், அல்லது நிகழ்வுகள் தற்போது இருப்பதைப்போன்றே போய்க்கொண்டிருக்குமானால், அநேக பிரச்சனைகளை உலகமானது தீர்க்க முற்பட்டுக் கொண்டிருக்குமானால், மகா உபத்திரவக்காலத்தின் எந்தவொரு சாட்சியும்

இல்லாமல் இருக்குமானால், மேலும் பெயர்க்கிறிஸ்து அமைப்புக்கள் ஒன்றிணையாமல் இருக்குமானால், நாம் யுகித்திருக்கிற காலக்கணக்கில் ஏதாவது ஒரு பகுதியிலிருந்து வெளியே இருந்திருக்கிறோம் என ஆதாரப்பூர்வமாகச் சொல்லலாம். அம்மாதிரியான நிகழ்வில், இன்னுமுள்ள தீர்க்கதரிசனங்களை நாம் நோக்கிப்பார்த்து, எங்கே தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என கண்டறியலாம். அப்படி நேரிடும் பட்சத்தில், சரியான நேரத்தில் தவறான காரியத்தை நாம் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம் என யோசிக்கலாமா? கர்த்தருடைய சித்தம் ஒருவேளை இதை அனுமதித்திருக்கலாம். நம்முடைய மாறுதல் சமீபத்திருக்கிறது என்பதே சபையாக நம்முடைய எதிர்பார்ப்பாகும். சபையானது மகிமையடையும்வரை, திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களுக்குரிய எந்தவொரு ஆசீர்வாதமும் இவ்வுலகிற்கு வராது.

கருத்திற்கொள்ளவேண்டிய மற்றுமொரு காரியம் என்னவெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பாராக நாம் இருப்போமானால், நாம் எதிர்பார்ப்பதைப்போன்று நம்முடைய நம்பிக்கைகள் உடனடியாக புரிந்துகொள்ளப்படாது. ஆனாலும் நம்மைக்குறித்து ஒருபோதும் நாம் கவலையற்றவர்களாயிருக்க வேண்டும். “அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின் பாடுபோதும்”. சத்தியத்தை பெற்றிருப்பவர்களையும் மற்றும் அதற்கென்று ஊழியம் செய்கிறவர்களையும்போல, ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்கள் உலகில் வேறு எவரும் இல்லை. செய்வதற்கு ஏராளமான ஊழியங்கள் உள்ளன.

எப்பக்கத்திலும் அமைதியின்மை

மீதமுள்ள மனுக்குலம் திருப்திகரமாக இருக்கமாட்டார்கள், பெயர்கிறிஸ்தவ சபை மற்றும் தங்களை தேவபக்தியுள்ளவர்கள் என எண்ணிக்கொள்கிறவர்கள் மாத்திரமல்ல, மற்ற எல்லா ஜனங்களும் இதில் அடங்குவர். அவர்கள் செய்ய எடுக்கும் எல்லாவற்றிலும் எப்பக்கத்திலும் ஏமாற்றமடைவர். எப்பக்கத்திலும் தோல்வியை சந்திக்கிறார்கள். சிறிதுகாலத்துக்கு முன்பாக நாங்கள் ஒரு வியாபாரியிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, எங்களுடைய உரையாடல் மதரீதியாக திரும்பியது. அவர் ஒரு அருமையானவர், அவர் ஒரு கிறிஸ்தவரோ அல்லது மற்றவரோ எங்களுக்குத் தெரியாது. கிறிஸ்துவராக இல்லாத அநேக ஜனங்கள் மனதிற்கிதமானவர்களாகவும், மதிப்பிற்குரியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் என அப்போது அறிந்தோம். இந்த வியாபாரியாகிய மனுஷன் சபைகளைப் பற்றி பேசும்போது, “சபைகளுடைய நிலைமை வருத்தத்திற்குரியதாக உள்ளது. மெத்தடிஸ்ட் சபைப்பிரிவில் நான் ஆர்வமுடையவராக இருக்கிறேன். சிலகாலம் முன்பு எங்களுடைய சபையின் சொத்தை நல்ல விலைக்கு வாங்கி, அதில் அழகான சபைக்கூடத்தை அவர்கள் கட்டினர். மேலும் அறுபதுபேர் ஆராதனையில் கலந்துகொண்டால் அதுவே ஒரு பெரிய சபையாக தற்போது எண்ணுகின்றனர். இதே

நிலைமைதான் எங்கும் உள்ளது. ஜனங்களெல்லாரும் உல்லாச பிரியராய் இருக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடத்திற்கு, அதாவது கடற்கரைக்கோ அல்லது ஏதாவதொரு இடத்திற்கோ உல்லாசப்பயணம் மேற்கொள்ளவே ஆசைப்படுகின்றனர். ஒருவரும் தேவனுடைய காரியங்களில் கவனம் செலுத்துபவராக இப்போது தெரியவில்லை” என கூறினார். இம்மனிதர் பொதுவான ஏமாற்றத்தின் ஆவியைக் குறித்துப் பேசினார். ஆனால் நல்ல நாள் சமீபித்திருக்கிறது.

ஒரு வருடத்துக்கு முன்பு சான்ஃபிரான்சிஸ்கோவில் நடைபெற்ற குழந்தைகள் ஞாயிறு மாநாட்டில், குழந்தைகளை ஆலயத்துக்கு வரவழைக்கும் பொருட்டு ஒரு நீண்ட பிரசங்கத்தை உரையாற்றினார். அதற்கென்றே அந்த முழு ஆலயம் கட்டப்பட்டது என்றும் கூறினார். சபைகளுக்கு அழைத்து வரப்படும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் அதற்கான செலவுத்தொகை 650டாலர்களாகும். மேலும் எத்தனை ஊழியர்கள் அதற்காக பணியமர்த்தப்பட்டார்கள் எனவும், ஆனாலும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, அவர் ஆலயத்துக்கு குறைந்த எண்ணிக்கையிலானவர்களையே கொண்டுவருகின்றனர் எனவும் கூறினார்.

நமக்குத் தெரிந்தபடி அழைத்தவரப்பட்ட பெரும்பான்மையானோர் தங்களை பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதைக்குறித்தோ, அல்லது அர்ப்பணிப்பைப் பற்றியோ எண்ணிக்கூட பார்ப்பதில்லை. இந்த மனிதரை கவனிக்கும்போது, ஒரு முதிர்ச்சிபெற்ற மனதுள்ளவருக்கு சவிசேஷத்தில் அதிகமாக ஒன்றும் விஷயமில்லை என்று எண்ணுவதுபோல் தோன்றுகிறது. சபைக்காக ஒரு குழந்தையை தயார்செய்துவிட்டால், பின் அதைவிட்டு அவன் வெளியே செல்லமுடியாது என்றும் அவர் கூறினார். இருந்தபோதிலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் ஞாயிறு வேதபாட உபதேச பள்ளிக்கு வந்தாலும், வெகு குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளோரே ஆலயத்துக்கு வருகின்றனர்.

நம் ஊழியத்தின்மீது பெரிய அளவிலான வருத்தம்
(Sorrow at magnitude of our work)

நம்முடைய சத்திய உரைகள் அமெரிக்க நாடு முழுவதும் மற்றும் இங்கிலாந்திலும் உள்ள செய்தித்தாள்களில் அச்சடிக்கப்பட்டு வருவதைக் குறித்து தாங்கள் வருந்துவதாக சிலர் தெரிவிக்கின்றனர். மேலும் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வோருக்கு இடங்கள் இலவசமாகவும், காணிக்கைகள் எடுக்கப்படாததையும் சுட்டிக்காட்டி, அவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கின்றனர்.

இதுகுறித்து ஒரு ஊழியக்காரர் கூறும்போது, “இப்படியே செய்தால் காணிக்கை எடுப்பது, கடும் குற்றமாக ஜனங்கள் எண்ணும் நிலை ஏற்படும், பின்பு நாங்கள் எங்கே செல்வது? பாஸ்டர் ரசல் அவர்கள் எங்களுக்கு அவமரியாதை மட்டுமே தேடித்தருகிறார்” என்றார்.

வேறொரு காரியத்தை அவர்கள் கூறும்போது, “அப்படிப்பட்ட போதனைகள் பிரசங்கிக்கப்படும்போது, நம்மிடமுள்ள சிறந்த மனிதர்களை அவைகள் கவர்ந்திழுக்கும்” என்கின்றனர்.

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ளவர்களாய் இருந்து, குறைந்த அளவு பணத்தை செலவுசெய்து, வெகுசிலரே ஆண்டவருடைய ஊழியங்களை செய்யும் மாபெரும் சிலாக்கியங்களையும் வாய்ப்புக்களையும் பெற்றிருப்பது, மிகமிக அருமையானது என உணருகிறோம்.

ஆகாரத்தினால் உண்டான பஞ்சமல்ல

நாங்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு போஸ்டன் நகரில் இருந்தபோது, எங்களுடைய சத்திய உரைக்கு அடுத்துவந்த திங்கட்கிழமையன்று போஸ்டன் நகர மதரீதியான பத்திரிக்கையின் பதிப்பாசிரியர் கூறும்போது, “நேற்று உங்களுடைய கூடுகையில் நான் இருந்தேன். அங்கு மிகப்பெரிய கூட்டத்தைப் பார்த்தேன். எல்லாரையும் பார்த்துவிட்டு, எது இந்த ஜனங்களை கொண்டுவந்தது என எனக்குள் கேட்டேன்? ஜனங்களை இவ்விடம் வராதபடி தூண்டும் அழகிய கடற்கரை, பூங்காக்கள் போன்றவற்றை நினைவுகூர்ந்தேன். இருந்தபோதும் உஷ்ணமான இந்த மாலைப்பொழுதிலே, 2000பேர் திரும்பச் சென்றிருந்தாலும் 4000பேர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். போஸ்டன் நகரத்தில் நாங்கள் நிறைய ஊழியக்காரரையும், சிறப்பான பாடற்குழு மற்றும் ஜனங்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் எல்லாவற்றையும் பெற்றிருந்தாலும், அந்த ஊழியர்கள் வருடம்முழுவதும் 40 முதல் 50பேரை மாத்திரமே அவர்களுடைய கூடுகையில் வைத்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு இருக்க, எவ்வாறு அநேகர் உங்களுடைய கூடுகைக்கு வந்து 2 மணிநேரம் அமர்ந்திருக்கின்றனர்? எனக் கூறினார்.

தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலைக் காண்பதுபோல் எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது என நாங்கள் பதிலுரைத்தோம். “இதோ, நான் தேசத்தின்மேல் பஞ்சத்தை அனுப்பும் நாட்கள் வரும். ஆகாரக் குறைவினால் உண்டாகிய பஞ்சமல்ல...” (ஆமோஸ் 8:11,12). மேலும் நாங்கள் குறிப்பிடும்போது, ஜனங்கள் திருப்தியில்லாத உணவு ஊட்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பெற்றுவருகிற சத்தில்லாத உணவினால் திருப்தியடையவில்லை. மேலும் நித்திய எரிநரக போதனையின்மேல் நம்பிக்கையில்லாததினால் ஆலயங்களுக்கு செல்வதில்லை. ஏனெனில் பிரசங்கிமார்களோ அல்லது எவரும் நம்ப மறுக்கிற உபதேசமாக அது இருக்கிறது. வெகு சிலரே அதை நம்பினாலும் அதிலும் எண்ணிக்கை தொடர்ச்சியாக குறைந்துகொண்டுவருகிறது.

இந்த ஜனங்கள் நித்திய வேதனையைப்பற்றி கேட்பதைவிட, அவர்களுடைய முன்னோர்கள் குரங்குகளாக இருந்தார்கள் என கல்லூரிகளில்

ஆலோசனைகள் தரப்படும்போது, அவர்களுடைய மனதில் எழும் பெரிய பெரிய கேள்விகளே, சத்தியத்தை அறிவதற்கான பசியுள்ளவர்களாகின்றனர் என அவருக்கு நினைப்பூட்டினோம். அவர்கள் இதற்குமுன் கேட்டறிந்ததைவிட இப்போது கேட்பவைகள் வேத ஆதாரப்பூர்வமாகவும், பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்டதாகவும் இருப்பதாலேயே அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்கள் இங்கு வருகிறார்கள் என நம்புகிறோம் எனவும் கூறினோம். ஆகவே எங்களிடம் இருக்கும் எல்லாவற்றிற்காகவும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மீட்பு சமீபமாயிருக்கிறது(Our Deliverance draweth nigh)

நம்மால் முடிந்த அளவு, தற்காலம்வரை பார்க்கும்போது, கிபி 1915 அல்லது அதற்கு முன்போ முழுவளர்ச்சியடைந்திருக்கவேண்டிய காரியங்கள் நிறைவு அடையவில்லை. இது நம்முடைய காலக்கணக்கு சம்பந்தமான எல்லா ஏற்பாடுகளும், அறுவடை உட்பட எல்லா பார்வைகளும் தவறானவை என்றே தோன்றுகிறது. மேலும் அவைகள் தவறானவை என்று நம்புவதற்கு சரியான காரணமும் நம்மிடம் இல்லை. நாம் தவறிழைக்காதவர்களல்ல என்பதையும், நமது நிதானிப்பும் தவறா நிலையுடையதல்ல என்றும் நினைவுகூர்கிறோம். ஆனால் தற்கால அருமையான கண்டுபிடிப்புகளும், எத்திசையிலும் இருந்துவரும் வெளிச்சமும், அதேபோல உலகமுழுவதும் ஏற்படுகிற அமைதியின்மை, நம்முடைய காலக்கணக்கிற்கு ஏற்றாற்போல ஒரு புதுயுகத்தின் ஆரம்பத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் எவ்வளவு தூரம் செல்லவேண்டும் என முற்போக்காக நாம் கூறமுடியாது. நீதியின் சூரியன் தோன்றுவதற்காக நாம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

உண்மை என்னவெனில், பலகைகளில் எழுதப்பட்ட தரிசனம் தற்போது பேசுகிறதும், நம்பிக்கை ஏற்படுத்துகிறதுமாயிருக்கிறது. “நாட்களும், தரிசனத்தின் பொருளும், சமீபித்து வந்தன” என உண்மையாகவே நம்புகிறோம்—எசேக்கியேல் 12:21-23.
